

Festményemen egy álló női figura részlete látható ruhában, életnagyságnál valamivel nagyobb méretben. Középre helyezett, enyhén alulnézetből komponált beállításról van szó. Ruha mögé rejtett kezek, emelt fő, uralkodó testtartás jellemzi. A ruha fodrai a vászon közepétől egymást ritmikusan követve, szétterülő formában vezetik a néző tekintetét a kép aljáig, ahonnan aztán sejthető, hogy az tovább folytatódna a térben.

A képen ábrázolt női alakot sötét háttér elé helyeztem, amiből az alak fokozatosan kiemelkedik, erőteljes érzetet keltve, mintha felénk közeledne. Valójában azonban nincs mozgásban, csupán a ruha fodrainak kusza vonalaival kívántam érzékeltetni azt a zaklatott mozgást, amit a kép hangulata sugallni szeretne.

Látszólag egy valóban romantikusnak tűnő ruha fedi az alakot, közelebből megvizsgálva azonban a néző számára sokkal zavartabb kompozíció rajzolódik ki. Egyfajta reakcióba lép a szemlélővel. A figura álnyugalmi állapotával is a feszültség érzetét kívántam fokozni. A ruha formáinak mozgását követve, egy idő után beleolvad a háttérbe, időnként elmosódott felületekben, csillapítva ezt a mozgást, amitől a hangulat még inkább agresszív érzetet kelt a nézőben.

A harmonikus kompozíció hirtelen eltűnik. Ezt erősíti a figura jobb oldalára érkező árnyék, ami a mögötte lévő háttérben is dominál, körvonalat képezve, s ezzel kiemelve a test jelentőségét. A folyamatot képviselik a karok vonalában kétoldalt futó sötét felületek. Ily módon tulajdonképpen ezek összekötik, bekeretezik a kompozíciót. A sötét felületek mellé, a kontrasztot emelve világos, illetve a vászonnal azonos fehér foltokat festettem, olykor meghagyva ennek eredeti textúráját, nyers pusztán alapozott formáját. (Gyakran alkalmazom munkáimban ezt az eljárást, és nyers felületeket őrzök meg a festményeimen. Némely kritikák szerint ez a befejezetlenség, teljesség hiányának érzetét kelti egy felületen; véleményem szerint, azonban ez a módszer hatásosan tükrözi azt a zaklatottságot, amit a téma kapcsán szeretnék közvetíteni a kép által.)

A nőalak feje, mint az egyik legdominánsabb része a festménynek, félig beárnyékolta arccal van ábrázolva. Igaz saját karakteremet használtam alapul, mégsem a figura identitását helyeztem előtérbe, és így az arcvonásait sem dolgoztam ki a megszokott részletességig. A szemek szintén kaptak egy sötétebb tónust. A fej, felsőtest és háttér sötét barnás árnyalatainak köszönhetően sikerült, negatív, majdhogynem félelmetes hatást kölcsönözni a képnek. Különösen, hogy a homlok és szemhéjak területét sokkal világosabb sárgás árnyalattal festettem meg, illetve a haj felső részét kiemelve pár világosabb árnyalatot vittem a vászonra.

A nő bal oldalára fény vetül, ezért ezeket a részeket világosabb tónussal festettem meg, több, élénkebb színt használva. Az alak világos részein dominálnak a narancs és itt-ott a kék szín világos, élénkebb árnyalatai. Meghagytam a színeket, hogy jobban elváljanak a sötét felületektől a bőrön. Így plasztikusabb hatást értem el. A nyak, kar, kéz jobb oldali része szintén gyengébb megvilágítást kap, és ez által a két kar tónusai között szembetűnő a különbség, azonban a fényviszonyok erőteljesebb érzékeltetése végett előnyösebbnek találtam, ha ezt az eljárást alkalmazom. A mell alatti területektől lefelé haladva a törzsön a narancs és vörös meleg árnyalatai dominálnak, néhol kiegészítve a kék színeivel. Ahhoz, hogy

erőteljesebb térbeli hatást érjek el, a sötétebb barna, feketés árnyalatokat ezeken a területeken is alkalmaztam.

Ecsetkezelési technikámat általában a változatosság jellemzi, amit ennél a festményemnél is megtartottam. A nagyobb összefüggő felületeket ugyanúgy fontosnak tartottam elhelyezni a kompozícióban, mint a köztük elhelyezett, olykor rajzosabb, vékony ecsetvonásokkal kidolgozott formákat. A kusza tömeget időnként egybefüggő, plasztikusabb formákkal fogtam össze, ami által el tudtam kerülni, hogy széteszen a felület. Ugyanakkor a vászon szabadabban, festéktől mentesen hagyott felületeinek köszönhetően szellősebb, könnyedebb tudott maradni a kép.

Fontosnak tartottam egy ekkora méretű képnél, hogy megtaláljam a megfelelő egyensúlyt a festési módban, ami által leginkább érzékletessé válik a tartalom. Ezt helyeztem előtérbe a háttér tónusozása során is, így azon visszafogottabb ecsetkezeléssel dolgoztam, hogy ne vesszenek el a jelentősebb formák a képen.

A fej körüli felső részeken egy sötét, feketés hátteret hagytam, beledolgozva helyenként barna árnyalatokat, hogy ne váljon egyhangúvá a felület, és összhangban legyen a festmény többi részével. Kifelé haladva világosabb felületek is találhatóak, a fény irányát jelölve, a világos- sötét tónusok váltakozásának értelmezése érdekében fehér, rózsaszín, narancs és szürke tompa árnyalatokat helyeztem el a háttérben. Néhol kevés vörössel vegyítettem. A szoknya alsó részeinél már jobban összedolgoztam a felületeket, formákat egymással váltakoztatva, hogy a kompozíció a vászon alján ne törjön meg, ne legyen lezárva, hanem megmaradjon az a folyamatos ritmus, ami a negatív hangulatot táplálja.

A drámai hatást az ábrázolt formák jellege is erősíti. Munkám során ugyanis orvosi anatómiai tankönyveket, képanyagokat használtam fel. Különféle belső szerveket, testrészeket, izomcsoportokat és elhalt felületeket tanulmányoztam, hogy megfelelő módon tudjam megkomponálni a festményen ábrázolt alak ruhájának alkotórészeit. Ugyanis ezeket a formákat ábrázolva hoztam össze egy húshalmazt, amiből végül a nő alakja drámai módon kiemelkedik. A szervek azonban nem kerültek teljesen felismerhető és részletező technikával a vászonra. Más-más mértékben dolgoztam ki őket, és mivel némelyiknek csak egy részlete, vagy darabja került ábrázolásra, ez a tény eleve kizárja a szervek, testrészek felismerhetőségét. Igyekeztem egy újszerű, izgalmas alakzatot létrehozni.

A mell körüli izomtekervénnyel kezdődik a folyamat ábrázolása. Az izmok közé a bélrendszer egyes részeit helyeztem, illetve a gyomrot kiszáradás utáni állapotában megfestve. Ezután következtek a nyaki, mellkasi izmok, gége tájéka, illetve a hát mélyrétegi és felületi izmai. Mindezt az eredeti elhelyezkedésétől teljesen eltérő módon raktam össze. Sőt! Bizonyos szervek és izomzatok többször is szerepelnek a kompozícióban más- más szempontból nézve és megfestve. Lefelé haladva következtek a végtagok, azok, izmai, csontozata: lábfej, lábszár, comb izmai és csontozata, míg végül eljutottam a kézfej, csukló, könyök, és kar csontozatához, ami a jobb alsó sarokban a lapockacsonttal zárult. Ezeket egymásra építve még közbeékeltem a máj, tüdő, szív és bélrendszer egyvelegét, amiket erekkel, majd újabb csontokkal kapcsoltam össze.

A burjánzó hústömeget erőteljesebb, vöröses-barna árnyalatokkal jelöltem. Néhol feltűnik a kék és rózsaszín világos színpárosítása. Ezek közé ékeltem sötét színeket, nagyobb felületeket hagyva szabadon a zordabb hatás érdekében, a lealapozott vászon fehér felületeit szabadon hagyva.

A ruhaként felépített tömeget izmokkal díszítettem, hogy a textília hatását megközelítő módon egyfajta ritmikusan ismétlődő, fodros, és könnyed, női viselet hatását érjem el. Néhol ezeket a fodrokat eltérő színárnyalatokkal jelöltem a finomabb kelmét sejtető romantikus hangulat illúzióját szembetűnőbbé téve.

Végezetül egy teljesen torz testet kaptam, amit akár tekinthetnénk testünk kifordított képének is.